

Доброволци с воля за добро

Живял някога майстор, който строил чудни къщи. Един ден, когато бил на работа в далечно село, строителят се разболял. Непознат човек се погрижил за него и той оздравял. „Как да ти се отблагодаря, как да ти върна добрината?“, попитал строителят своя благодетел. „Не можеш да ми върнеш добрината“, отговорил благодетелят, „но направи добро на друг човек, а той — на някой друг, пък някой ден, току-виж твоята добрина стигнала до мен чрез някой непознат.“ Така и станало...

Труден път изминал французинът Жан-Франсоа до деня, в който проблеснала надеждата, че е станало чудо и той се е преборил със страшната болест. Жан-Франсоа обаче решил да не обръща гръб на болестта, а да стане доброволец в борбата срещу нея. Днес той помага безвъзмездно на болните от левкемия в Бретан, оказва морална и материална подкрепа на тях и техните близки, организира спортни благотворителни събития за подобряване на условията в болниците и за научни изследвания в областта на медицината.

80-годишната българка Станка мечтаела да построи храм. Малцина вярвали в успеха на възрастната жена със скромна пенсия. Баба Станка обаче и за миг не изпитвала съмнение в своята кауза. Споделяла мечтата си с непознати и заразявала с оптимизма си. Намерила съмишленици и доброволци и започнала да строи. Със силната си вяра тя не само градяла храма, но вдъхновявала за добротворство, утешавала болни, била опора на нуждаещи се. Баба Станка построи своя храм и остави след себе си добролюбие.

Петер, млад инженер от Прага, всяка година отделя две седмици от годишния си отпуск за работа като доброволец. Глупак, чудак или идеалист? Не, не съвсем. Всъщност никак даже. Като него в каузата на доброволчеството вярват още сто милиона европейци, които полагат доброволчески труд под една или друга форма. А отплатата, която получават за доброволния си труд, е голяма — незабравими мигове на споделена радост, нови приятели, нов поглед към света и към себе си.

„Полагам усилия и имам всичко, от което се нуждая. Знам обаче, че по света има много хора, които също работят усърдно, но нямат това, което имам аз. С работата си като доброволец споделям част от добрината и благоденствието, които съм получил като дар“, обяснява Петер.

„Направи добро и го хвърли на вятъра“, казват българите. Ще го поеме вятърът, ще го отведе нанякъде, а някой ден — току-виж при нас го върнал някой непознат.

Може би тъкмо ти?